

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina - Cod. Karlsruhe 57

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], [18. Jahrh.]

VIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-72238](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-72238)

VIII.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus. Horatius.

Ecce! iterum flammæ pars est fixita me! Jam
Nisto gradum, respeto præteritosque dies,
Quam variâ fuerant! micuit mox sol mihi, sed mox
Festus erat nebulis dira subinde minans.
Attamen (admirans fateor, lectusue!) sereni
Plures, quam pluuii me tenuere dies.
Sed rerum facies quis? quis forma mearum,
Donec meta mihi conspiciatur, exit?
Speæ metusue trahunt animum, dubiumque volatant,
Næque dies reliquos inuidiosa premit.
Nescio, quid serus veper sciat, altera quid sit
Adlatura dies? Sint bona? Sintne mala?
At sperate tamen, dum vivis, qualibet æquas,
Sic tamen, ut cunctis cuncta caduca sciam!
Næ, mihi venturas si res foret utile nosse,
Illas præcipiet nocte tegente Deus.
Nonne malum si forte pius mihi nosse liceret,
Innumeras curas angeret ante malum?
Et desponderem mentem, fugeremque labores,
Et sic terream pondus inane forem?
Quid? si præcipiet sua Iulius ultima fato,
Abscesserem, referis impositumque caput?
Nonne patris tenui desor latuisset in agro,
Tantaque nec patris cura fuisset ei?
Vobisq; armis, Catilina! tuis perisset, et igne,
Totque nec exstarent eximique libri!
Quoptaque fugisset cane pius et angue, venussem
Exsiliumque pati sic renuisset iners
Næ is honor ipsi, nec gloria tanta fuisset,
Næ Ciceronis adhuc nomen in orbe foret!

Siccino gessisset Casam tot bella? tot illum
 Ceras, totque operas sustinuisse pedas?
 Num, pater et comis, Brutum fouisset, cum se
 Ipsam vulneribus nosset adesse fuit?
 Sic prudens ventura Deus caligine prescit,
 Proque mihi velum non remouere licet!
 Quis negare Deus voluit me, discere nolim
 Nil iuuat, imo nocet sapius iste labor!
 At mortale, sibi positos transficiendum fines,
 Nilque intentatum vult genus esse sibi,
 Nos quoque secus, temeraria qualibet audens,
 Quos sibi seruauit Narnae inire studet.
 Antiquus feror hic! Delphos petit anxia turba,
 Dodonam, Agyiam, Fatidicamque specum.
 Si superi responsa negant, infernis Erichlo
 Lustratur a cupidis, sicuti forte letet,
 14. pede nuda, comas sparsos, et sanguine nigro
 Foeda manus, manes voce ferente vocet,
 Adnuit ista, vocat. Sed opus si sanguine viuo est,
 Ipsa facit manus, quos latet, atque roget,
 Aut ferat imotum viuo serpente cadaver,
 Donec cum vita vox redeunte redit,
 Propositaque illud malcet necesse, minus vel
 Terret, ut edicat fata futura sibi.
 Illis se fecerat facti prurigo pruriti,
 Sic audas homines traxit in omne nefas.
 Jam Delphis, aliisque locis oracula cessant,
 Nec tornea impatiens desistit ille furor.
 Christianasque ruens scelera in pectora, nihil non
 Audet, et indulget pessima quaeque sibi.
 Jam Schaefferus adest, cum Theopila desit Erichlo,
 Equi sui manes caecitat arte locis.
 Ipse Laron penas sceleris dans morte scelerata,
 Ipse suis manibus gladio volente perit.
 Quis uictus? Cœci! que vos uersumia? quales
 Vos miseris uiget, quamque nefanda filis?

Haec natura viri, lasciuamque qualibet audet,
 Nisi sibi sacrosanctis temporibusque vetat,
 Ut neget Italiae quocum concumbat iudem,
 Illius quid quis, quo faciesque viri?
 Nocte suam media verrit conlata, supina,
 Vestibus orba suis tota, nihilque loquens,
 Aut superimponit plumbeam carbonibus, idque
 Si liquesit, gelidus illis mandat aquis,
 Observans formas in quas se traxerit, inde,
 Quae quondam sponsus polleat arte, videns.
 Aut, ubi cuncta silent, ad compita nocte moratur,
 Dum qua suis oculis obuia forma foret.
 Sapient hoc audis nocuere oraculo, virgo
 Nisi sine mansisset quae, citata cadit.
 Haec generis numerat totam. Quo mense, die que,
 Quo coeli signo prodieritque, videt,
 Quo puncto? seriem seruariint sidera qualem?
 Num fuerit nox tene, an speciosa dies?
 Astrologumque petit, qui computet omnia sollem,
 Et, qui se maneant, caducet inde, dies?
 Si vasa et bonus is, vitam moresque rogantis
 Respiciens, quondam vaticinatur ei,
 Quo fieri poterunt natura te amate tandem,
 Nam plura experto non grauis ille labor.
 Si malus, infundet, quocumque lulebit, hianti,
 Aer capiens, ridens stultitiamque viri.
 Ergo quid asperlogus? Si vera enunciet, aspera
 Nisi monstrant. Asperis non tua vita suscipi.
 Si fallat, quid agas? rideris et ipse doleris
 Obtinuisse nihil te nisi grande nihil.
 At ventura mihi retegat fortasse, manus qui
 Nouit, cui frontis linea nota mea est?
 Fronti nulla fides! Illi nam si qua fuerit
 Socratis obfoecum nomen in orbe foret!

Lucis manus q̄ imbuta seruet puerilibus annis
 Linceolis, illas postea semper habet.
 Ad poteris manibus dignissime, num tibi scissor
 ostendat deatorem, eas mulierque colens,
 An parcens operi manibusque parentis avari
 Natus, et illustres filia matris iners?
 Si sapit, adspiciens socium, rededit aruspex,
 Sicine nos dicens, care! Lucrena iuuat!
 Egregias artes! Stultorum perfisimur arte!
 Lucis, cum verba volunt, nil, nisi verba damus.
 Pergamus! quamuisque dies natalis et hora
 Nil sit, nil hominum fata vicesque regat,
 Non tamen exempla decerant, ubi forte videtur
 Una dies aliis sancta fuisse magis.
 Una dies ubi Carolum dedit ordine quintum
 Germanis eadem praepropitque dies,
 Huc vicit cepitque hostem. Sic, erit rerum
 Discerner! reliquis latior ista fuit.
 Ecce characteres in fastis! Annon abscessit
 Dudem, si fraudes praestigieque forent?
 Inspice, quidquid agas, illos, te, coepta monebat
 Lucis senis? faciles? difficultione? docent.
 Sic te, cum tenebras optas vitare, tenebris
 Inuoluit semper pseudopropheta nouis!
 Secum habiter quicquid horoscopus! et Petrosin
 Qui volet, accedat, non ego! quicquid erit.
 Nec mihi, si mentem coquit ansia cura ficturi,
 Biblia consilium tuum reuoluta dabunt.
 Nec mihi monstrabunt, mea fata, dies an iniquus,
 Iste sit, an coeptum iam bene cedat opus?
 Vidi ego saepe bonas mentes aperire libellum
 Obuia responsam linceo piama dedit,
 Indolui. Verbi diuini quantus abusus!
 Si non peccatum est, altamen error erit
 Non hoc sine Deo sua tradidit. Inspiciam rem!
 Tunc mihi consilium res, ratione dabunt.

Præteritis sapiam, presentibus utar, et illud
 Curo, quod restat temporis, ipse Deo,
 Atque, uti deseruit me nunquam, sic neque rom
 Deseret, illius semper amore fruam.
 Lux mea sunt, hodie faciam! Quod curo factura?
 Nescius, an mihi sit sanus hic ipse dies?
 Si mihi splendet cibus crastina, letus
 Accipiam cibus, utar usque novis!

IX.

Augur, schoenobates, medicus, magus, omnia nouit
 - - esuriens. Juvenalis.

Ibam, forte, dies mihi cum rideret amoena,
 In nemus umbratum, me comitante cane,
 Hic varias herbas mirans, cuiusque sonoros
 Concentum, sisto me, cupidusque moror.
 Interca canis huc illucine vagatur, aditque
 Max saliens dominum, max sinuosus abit.
 Illius tandem latratibus excitor, ora!
 Ne petat atque meos voluitur ante pedes.
 Cum, sibi quid vellet, meditatus perego, propinquos
 Ignotos homines conspicio esse mihi.
 Ex! procumbit humi, crepitantibus adsida flammis,
 Euacuans ho coplanos turba, cibosque coquent.
 Furca illi facies, vestis lacerata, capillis
 Tempora tecta nigris, truxque molossus adest.
 Suscitât hic halita prunas, huc admouet igni
 Libetom, pueri ligna caduca legunt,
 Ille sui pueri purgat caput, illa mariti,
 Eius et in gremio fusca puella iacet,
 Parrucius hic ludens, equitansque in arundine longa,
 Combentes scutica contudit atque fugat,